

Av biskop Dean M. Davies
Annenrådgiver i Det presiderende biskopsråd

Fasteloven: Et personlig ansvar for å hjelpe de fattige og trengende

Som Frelserens disipler har vi et personlig ansvar for å hjelpe de fattige og trengende.

Mine kjære brødre, jeg elsker prestedømmet, og jeg elsker å være sammen med dere.

Jeg er så inderlig takknemlig for at vi kan virke sammen i denne store sak.

Vi lever i en bemerkelsesverdig tid. Mirakuløse fremskritt innen medisin, vitenskap og teknologi har økt livskvaliteten for mange. Likevel ser vi også stor menneskelig lidelse og nød. I tillegg til kriger og rykter om krig rammer en økning i naturkatastrofer – herunder oversvømmelser, branner, jordskjelv og sykdom – millioner av mennesker over hele verden.

Kirkens ledere er oppmerksomme og årvåkne med hensyn til Guds barns velbefinnende overalt. Når, og der det er mulig, stiller Kirken sine hjelperessurser til rådighet for å hjelpe de trengende. I november i fjor rammet for eksempel tyfonen Haiyan øynasjonen Filippinene.

Haiyan var en supertyfon i kategori 5, og etterlot seg omfattende ødeleggelser og lidelse. Hele byer ble ødelagt, mange liv gikk tapt, millioner av hjem ble alvorlig skadet eller

totalskadd, og grunnleggende tjenester som vann, kloakk og elektrisitet opphørte og sluttet å fungere.

Kirkens ressurser ble stilt til rådighet få timer etter denne katastrofen. Medlemmer av Kirken som bor på Filippinene, samlet seg for å hjelpe sine brødre og søstre ved å sørge for

Når og der det er mulig, stiller Kirken sine hjelperessurser til rådighet for å hjelpe de trengende.

mat, vann, klær og hygienepakker til medlemmer og ikke-medlemmer.

Kirkens møtehus ble tilfluktssteder for mange tusen hjemløse. Under ledelse av områdepresidentskapet og lokale prestedømsledere, som i mange tilfeller hadde mistet alt de hadde, ble det gjort vurderinger om medlemmenes tilstand og sikkerhet. Inspirerte planer begynte å ta form for å gjenopprette akseptable levekår og selvhjelpenhet blant medlemmene.

En del ressurser ble stilt til rådighet for å hjelpe Kirkens medlemmer å gjenoppbygge sine leskur og boliger. Dette var ikke bare en almisje. Medlemmene fikk opplæring og utførte det nødvendige arbeidet for seg selv og deretter for andre.

Én velsignelse av dette var at fordi medlemmer utviklet snekker-, rørlegger- og andre byggeferdigheter, klarte de å få meningsfylt arbeid da nærliggende byer og lokalsamfunn begynte gjenoppbyggingen.

Omsorg for de fattige og trengende er en grunnleggende læresetning og et vesentlig element i den evige frelsesplan.

Før sitt jordiske virke erklærte Herren gjennom sin profet: "For fattige kommer det alltid til å være i landet. Derfor byder jeg deg og sier: Du skal lukke opp din hånd for din bror, for de trengende og fattige som du har i ditt land."¹

I vår tid er omsorg for de fattige og trengende en av fire guddommelig forordnede ansvarsoppgaver i Kirken, som hjelper enkeltpersoner og familier å kvalifisere seg til opphøyelse.²

Omsorg for de fattige og trengende omfatter både timelig og åndelig frelse. Det innbefatter individuelle medlemmers tjeneste idet de personlig hjelper fattige og trengende, så vel som Kirkens formelle velferd, som forvaltes ved prestedømsmyndighet.

Sentralt i Herrens plan for å ha omsorg for de fattige og trengende, står *fasteloven*. “Herren har innført fasteloven og fasteoffer for å velsigne sitt folk og gjøre det mulig for dem å hjelpe de trengende.”³

Som Frelserens disipler har vi et personlig ansvar for å hjelpe de fattige og trengende. Trofaste medlemmer av Kirken overalt hjelper til ved å faste hver måned – å avstå fra mat og vann i 24 timer – og deretter gi Kirken et økonomisk fasteoffer som minst tilsværer verdien av maten de ville ha spist.

Jesajas ord skulle overveies ydmykt og undervises i alle hjem:

“Er ikke dette den faste jeg finner behag i, at dere løser ugudelighets lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri og bryter hvert et åk?

Er det ikke dette at du bryter ditt brød til den som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus – når du ser en naken, at du da kler ham, og at du ikke drar deg bort fra dem som er av ditt eget kjøtt og blod?”⁴

Jesaja ramset så opp de fantastiske velsignelsene Herren lover dem som adlyder fasteloven. Han sier:

“Da skal ditt lys bryte fram som morgenrøden, og din legedom snart spire fram. Din rettferdighet skal gå fram for ditt åsyn, og Herrens herlighet skal danne din baktropp.

Da skal du påkalle Herren, og han skal svare. Da skal du rope, og han skal si: Se, her er jeg...

Når du tar frem til den sultne det som du selv har lyst til, og metter den lidende sjel, da skal ditt lys opprinne i mørket, og din natt skal bli som midt på dagen.

Herren skal lede deg hele tiden. Han skal mette deg midt i ødemarken.”⁵

President Harold B. Lee hadde følgende å si om dette skriftstedet: “De enorme velsignelsene som kommer [ved å faste], har blitt forklart i enhver evangelieutdeling, og her forteller Herren oss gjennom denne store profet hvorfor vi har faste og velsignelsene som kommer av å faste... Hvis man analyserer Jesaja kapittel 58, vil man få klargjort grunnen til at Herren ønsker at vi skal betale fasteoffer, hvorfor han ønsker at vi skal faste. Det er fordi det er ved å kvalifisere oss, slik at vi kan påkalle og Herren kan svare. Vi kan rope, og Herren vil si: ‘Her er jeg.’”

President Lee tilføyer: “Ønsker vi noensinne å være i en tilstand hvor vi kan rope, og han ikke vil svare? Hvor vil vil gråte i vår nød, og han ikke vil

være med oss? Jeg tror det er på tide at vi tenker på disse grunnprinsippene fordi dette er den tid som ligger foran oss, hvor vi vil trenge Herrens velsignelser stadig mer, da Guds straffedommer utøses i fullt mål over hele jorden.”⁶

Vår kjære profet president Thomas S. Monson har båret sitt vitnesbyrd om disse prinsippene – et vitnesbyrd som kommer ved personlig erfaring. Han sa: “Intet medlem av Kirken som har bidratt til å hjelpe de trengende, vil noensinne glemme eller beklage opplevelsen. Flid, sparsommelighet, selvhjelpenhet og å dele med andre, er ikke noe nytt for oss.”⁷

Brødre, medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er et folk som inngår og holder pakter. Jeg kan ikke tenke meg noen lov, noe bud som, hvis det holdes trofast, er lettere å holde og gir større velsignelser enn fasteloven. Når vi faster og gir et ærlig fasteoffer, bidrar vi til Herrens lagerhus med det vi ville ha brukt på måltidene. Det krever ikke økonomiske ofre utover det vi normalt ville ha brukt. Samtidig blir vi lovet spesielle velsignelser, som tidligere nevnt.

Fasteloven gjelder alle Kirkens medlemmer. Selv små barn kan lære å faste, ved å begynne med ett måltid og deretter to, etterhvert som de er i stand til å forstå og fysisk overholde fasteloven. Ektemenn og hustruer, enslige medlemmer, ungdom og barn skulle innlede fasten med bønn, uttrykke takknemlighet for velsignelser i sitt liv og søke Herrens velsignelser og styrke gjennom fasteperioden. Fullstendig oppfyllelse av fasteloven finner sted når fasteofferet gis til Herrens representant, biskopen.

Biskoper, dere forvalter velferdshjelp i menigheten. Dere har et

guddommelig mandat til å finne frem til og hjelpe de fattige. Med støtte fra Hjelpeforeningens president og lederne for quorumene i Det melkise-dekske prestedømme, er deres mål å hjelpe medlemmene å hjelpe seg selv og bli selvhjulpne. Dere betjener medlemmenes timelige og åndelige behov ved omhyggelig å bruke fasteoffer-midler som en midlertidig støtte og et supplement til slektingers og samfunnets ressurser. Når dere ydmykt utøver prestedømmets nøkler og dømmekraft for å hjelpe de fattige og trengende, vil dere forstå at riktig bruk av fasteoffer-midler er ment å opprettholde liv, ikke livsstil.

Quorumspresidenter i Det aronske prestedømme, dere har nøkler og myndighet til å forrette i ytre ordinanser. Dere samarbeider med biskopen og underviser quorumets medlemmer om deres plikter i prestedømmet og i å oppsøke Kirkens medlemmer for å gi dem anledning til å bidra til fasten. Når dere bærere av Det aronske prestedømme foredler deres prestedømme og gir denne anledningen til alle medlemmer av Kirken, legger dere ofte til rette for de lovede velsignelsene for

dem som trenger dem mest. Dere vil være vitne til at omsorg for de fattige og trengende har kraft til å bløtgjøre ellers forherdede hjerter og være til velsignelse for dem som kanskje ikke kommer i Kirken så ofte.

President Monson har sagt: “Biskoper som organiserer sine quorumer i Det aronske prestedømme for å delta i innsamling av fasteoffer, vil oppleve større fremgang i dette hellige ansvaret.”⁸

Biskoper, husk at omstendighetene varierer fra det ene området til det andre og fra land til land. Det er kanskje ikke praktisk å la quorums-medlemmene i Det aronske prestedømme gå fra dør til dør i området der dere bor. Likevel oppfordrer vi dere til ydmykt å overveie profetens råd og søke inspirasjon med hensyn til passende måter som bærere av Det aronske prestedømme i deres menigheter kan foredle sitt prestedømme ved å delta i innsamling av fasteoffer på.

I kapittel 27 av 3 Nephi spurte den oppstandne Herre: “Hva slags menn burde dere være?” Han svarte: “Likesom jeg er.”⁹ Når vi påtar oss

Kristi navn og prøver å følge ham, vil vi få hans bilde i vårt ansikt og bli mer lik ham. Omsorg for de fattige og trengende finnes i Frelserens tjenestegjerning. Det finnes i alt han gjør. Han strekker seg ut til alle og løfter oss. Hans åk er gagnlig, og hans byrde er lett. Jeg oppfordrer hver enkelt av oss til å bli mer lik Frelseren ved å vise omsorg for de fattige og trengende, ved trofast å etterleve fasteloven og ved å bidra med et generøst fasteoffer. Jeg vitner ydmykt om at trofast omsorg for de fattige og trengende er en gjenspeiling av åndelig modenhet og vil velsigne både giver og mottaker. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. 5 Mosebok 15:11.
2. Se *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 2.2.
3. *Håndbok 2*, 6.1.2.
4. Jesaja 58:6–7.
5. Jesaja 58:8–11.
6. Harold B. Lee, “Listen, and Obey” (Welfare Agricultural Meeting, 3. april 1971), kopi av referat, 14, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson, “Er vi forberedt?” *Liahona*, sep. 2014, 4.
8. Thomas S. Monson, under et møte med det presiderende biskopsråd, 28. feb. 2014.
9. 3 Nephi 27:27.